

Transcripció de l'entrevista amb l'equip directiu

Avantatges del treball per projectes

Es realitza un treball en grup heterogeni pràctic i serveix per posar límits al treball heterogeni. Potencia i millora l'autonomia i, a més, es fa un treball profund de la llengua oral. Haver d'explicar el que has après implica que ho hagi de saber molt bé, perquè sinó no ho podràs explicar.

L'aprenentatge que es realitza és més proper a la vida quotidiana i hi ha un canvi en les relacions que s'estableixen entre els docents i els alumnes. El *profe* no és un transmissor de coneixements llunyans, sinó un acompanyant en el procés. També hi ha uns objectius diferents i això suposa un treball més manipulatiu i més divers que en el sistema tradicional: es fa un treball diferent i els productes que s'obtenen també ho són. Crec que també incentiva la responsabilitat i la implicació de tothom.

Inconvenients del treball per projectes

Tots els avantatges que he dit poden convertir-se en inconvenients si no els sabem gestionar adequadament (riu). L'autogestió, la responsabilitat que demanem... pot ser negativa o positiva. Si la metodologia que utilitza el professor no és l'adient tenim un problema i, a més, requereix molta més coordinació, cosa que també és positiva!

Autors de referència

No tenim cap autor en concret. En el marc de l'aprenentatge basat en problemes, i del treball per projectes hi ha molts d'autors i creiem que qualsevol font és vàlida, o sigui que tenim multiplicitat de fonts bibliogràfiques

El punt més fort (en una paraula)

Autonomia

El punt més feble (en una paraula)

Autonomia: quan un alumne no és prou madur o no la sap gestionar bé, tenim un problema.

Per què hi ha tants pocs centres de secundària a les comarques gironines que treballen per projectes?

Perquè requereix treball d'equip profund, continuat i seqüenciat, perquè implica una altra manera de relacionar-se i de treballar... a més a més, no hi ha material fet i això suposa un gran volum de feina! Tenim tècniques de treball a l'aula diferents, que no s'assumeixen en gran mesura per gran part del professorat de secundària.

Per fer un treball com aquest, s'ha d'incloure al PEC del centre, no es val posar-ho com un bolet. Aquí fem 2 hores de treball per projectes al dia i això requereix un gran esforç per part del professorat i molta feina... un canvi en el model

Quantes hores setmanals dediqueu al treball per projectes? A tots els nivells i cursos s'hi dedica el mateix temps?

1r, 2n i 3r li dediquen 8 hores setmanals. 4t 6 hores per poder fer el desdoblament d'especialitat. Aquest és el primer any que fem quart i hem seguit la normativa, l'any que ve ens ho repensarem (riu). Tots els cursos li dediquen el màxim de temps possible.

Complica l'organització d'un centre el fet de treballar per projectes?

No si forma part d'una entitat que va a la una i té un Projecte Educatiu que ho recull. Els professors no fan la seva matèria i prou, són profes d'àmbit i han d'acostumar-se a dur a terme els projectes i, a més, donar més matèries que la de la seva especialitat. Ara que ho dic me n'adono que sí que hi ha variacions... les tenim tant assumides (riu)

Com aprenen a treballar per projectes en grup heterogeni? És lent l'aprenentatge?

Entenent que la dificultat és enriquidora i nodreix. Tenir problemes i dificultats no és un problema sinó una oportunitat per aprendre. S'han d'acostumar a treballar en grup amb la controvèrsia.

És lent com qualsevol aprenentatge, depèn de les habilitats prèvies de l'alumnes, de l'autonomia i del sentit de la responsabilitat que tingui.

Quan un professor entra de nou a Sils, ja ha de treballar per projectes des del primer dia o té un temps per adaptar-se al nou sistema?

En principi intentem desboblar i tenir 2 *profes* la majoria d'hores perquè hi hagi un experimentat i un nou. Depenent de la seva experiència i les seves habilitats comença més aviat o menys en la immersió del treball per projectes

L'administració i Sils. Com és la relació?

No hi ha gaires problemes, ens acolim al marc horari marcat i portem les lleis al límit, però sense traspassar-les (riu). Gairebé cada setmana ve un inspector que és amic nostre.

Problemes a solucionar

Hi ha *profes* que no volen fer aquesta feina i no sabem ben bé com solucionar-ho. També voldríem tenir millors resultats a les proves per competències, tot i que entren en la mitjana. He de dir que la prova per competències ha de millorar però que altres proves demostrin que anem bé: no hi ha absentisme, ni conflictes greus (dels altres en tenim cada dia...)

Com és la relació amb els altres centres on han anat (o aniran) els estudiants?

Comencem a construir ponts de diàleg amb l'escola d'aquí al costat. Ells treballen per projectes a infantil, però a primària ja no. En principi aquestes converses ens aniran bé per obtenir un *feedback*: com veiem que arriben els alumnes, que haurien de millorar... Amb els instituts... l'institut de Sils depèn del de Santa Coloma i si han de fer batxillerat poden triar anar allà o al de Vidreres, però no ens fa por. Van igual de preparats que la resta d'alumnes: uns pitjor, els altres millor.

Com és la relació amb els pares?

Hi ha gent amb un perfil socioeconòmic determinat i no responen a les demandes d'un centre que demana implicació, enteniment i col·laboració. Hi ha diferents concepcions.

A més, com que potenciem molt els espais de tutoria, hi ha una relació molt estreta dels alumnes i el seu tutor... sabem moltes coses de la família i això no sempre és bo. Crec que l'institut per molts nanos és un bàlsam, com a mínim per ells.

Tenim un AMPA forta però molt petita. Fem una reunió cada mes i hi ha una relació molt maca i fluïda.

Com és que un centre innovador té una organització tant clàssica?

Mira, ara mateix et puc dir que, al claustre hi ha dues visions: els qui creuen que s'hauria de fer una gestió organitzativa i pedagògica assembleària (com els dos primers cursos) i els qui creuen (i jo m'incloc) que la gestió organitzativa ha de tenir uns encarregats i les decisions pedagògiques s'han de tractar al claustre, per consens. És per guanyar temps: els dos primers anys de vida de l'institut tot ho feiem entre tots: teníem un director sobre el paper però el claustre se n'encarregava de tot. Després hi havia cada cop més paperassa i no era pràctic, necessitava molt de temps i vam trobar aquesta solució. Jo l'any que ve deixo la direcció i *que vayan pasando*. De vegades, l'equip directiu prenem decisions que creiem organitzatives i després al claustre ens piquen la cresta perquè era pedagògica... i tenen raó!

Què va malament a l'institut?

Que no sabem quins continguts aprenen ben bé. Estem fent un currículum de seqüenciació de coneixements i d'aquí uns anys podrem veure-ho. També caldria més implicació familiar i creiem que aquest currículum que estem redactant pot ajudar a fiabilitzar el que han après, per poder-ho donar a les famílies